

искамъ непременно да вѣрвате въ тѣхъ. Азъ искамъ само да ви покажа, кжде е изворотъ на нѣщата. Вие сами ще почерпите отъ водата на този изворъ, ще я опитате и ще се произнесете за нейния вкусъ и чистота. Всѣки носи въ себе си онзи вжтрешенъ авторитетъ, чрезъ който познава истината. Лошо е, когато човѣкъ признава този авторитетъ само въ себе си, но не и въ другитѣ. Човѣкъ трѣбва да признае този авторитетъ въ всички. И тогава казвамъ: Всички хора познаватъ истината, всички хора могатъ да обичатъ. Нѣма по-велико нѣщо за човѣка отъ това, да обича, да люби. Това е привилегия за човѣка главно. Животнитѣ могатъ да чувствувать, а на човѣка е дадена възможность да обича. Какъ трѣбва да обича човѣкъ? Той трѣбва да обича детето като дете, младата мома — като млада мома, възрастния — като възрастенъ и т. н. Какво значи, да обичате младата мома като млада мома? Обичайте младата мома, както добрата градинарка обича цвѣтята си. Тя не ги кжса, не ги държи въ ржцетѣ си да увѣхнатъ, но всѣка сутринъ ги полива и разкопава. Благодарение на нейнитѣ грижи, отъ день на день тѣ ставатъ по-красиви, по-благородни и съ по-голѣмо благоухание. Ако влѣзешъ въ единъ домъ като приятель, вложи своята любовь въ всички членове на дома така, че работитѣ имъ да тръгнатъ напредъ: ако сж били сиромаси, да забогатѣятъ; ако сж били болни, да оздравѣятъ. Въ който домъ влѣзе, любовьта всѣкога носи своето благословение. Срещнете ли живо сжщество въ гората, колкото да е хищно и свирепо, не бѣгайте отъ него. Бѣгате ли, това показва, че нѣмате любовь. Ако бѣгате, вие по нищо не се различавате отъ животнитѣ. И животнитѣ бѣгатъ, и тѣ се страхувать. Срещнете ли млада мома въ гората, и отъ нея не бѣгайте. Услужете ѝ, поклонете ѝ се и следъ това си заминете. Оставете въ ума ѝ мисльта, че братъ е срещнала въ гората, а не звѣръ, отъ когото да бѣга и да се страхува.

Единъ день срещнахъ заякъ въ гората. Като чу стжпки, той веднага подскочи и избѣга. Азъ направихъ опитъ да го успокоя и отправихъ мисльта си къмъ съзнанието му: Защо бѣгашъ? Защо се страхувашъ? Не мисли, че имамъ лоши намѣрения къмъ тебе. Азъ продължавамъ навжтре въ гората и виждамъ сжщия заякъ на пжтя ми точно, легналъ на земята и ме гледа